

nazván synem Abrahamovým ještě před Kristovou obětí: „Ježíš mu řekl: Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahama.“ (Luk. 19:9 EP)

Celá 11. kapitola Židům poukazuje na množství starozákonních jednotlivců *ospravedlněných vírou*. Tato jejich víra je nám předkládána jako vzor, neboť všichni společně s nimi dosahujeme stejného ospravedlnění a jednou dosáhneme i stejného vzkříšení. (Žid. 11:35, 39, 40) Více v příručce *Biblické odpovědi křesťana na otázky svědků Jehovových*, str.18 pod nadpisem *Vzkříšení*.

Proto všichni, kdo uvěřili v Krista, se setkají s Abrahamem (a dalšími) *v království nebeském*:

„Pravím vám, že mnozí od východu i od západu přijdou a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem *v království nebeském*.“ (Mat. 8:11)

Zaslíbení vykoupení Abrahamova potomstva na základě víry je přece dáno jako záruka i samotnému Abrahamovi: „Takto praví Hospodin, který *vykoupil* Abrahama.“ (Iz. 29:22)

Jako je totiž jeden nerozdvojený ovčinec vykoupěných (Jan 10:16), tak je i jedno nerozdvojené *království nebeské*. (Mat. 8:11)

### Co jsme si ukázali

- David i Jan Křtitel budou v nebeském království.
- David nevystoupil do nebes jako Král, ale učinil to Ježíš.
- Kdo je ‚menší v království nebeském, je větší, než Jan Křtitel‘ – protože pokorná služba jiným převyšuje pozemskou službu Jana Křtitele.
- Ospravedlnění dané Abrahamovi je darováno každému, kdo uvěřil. Otec věřících Abraham bude se všemi svými duchovními potomky stolovat (přebývat) v nebeském království.
- Zacheus byl nazván synem Abrahamovým ještě před Kristovou obětí.
- Doktríny nelze vytvářet bez ohledu na kontext Písma svatého.

Svědkové Jehovovi sami uvádějí o jiných názorech následující:

„Jsou to však rozumné osoby, které jsou ochotné naslouchat jinému názoru? Jestliže ano, můžeš se s nimi podělit o to, co říká Bible, a můžeš být přesvědčen, že srdce těch, kdo milují pravdu, tuto informaci uvítá.“ (Rozmluvy z Písem, str. 7.)

–ov–

Publikace *Biblické odpovědi křesťana na otázky svědků Jehovových* a další materiály jsou zdarma k dispozici na:

[www.rozcesti.org](http://www.rozcesti.org)

# David a Jan Křtitel

## (Ne)budou v nebeském království?

Určeno pro svědky Jehovovy

- V jakém smyslu „nevystoupil David do nebes“?
- Proč i „menší v království nebeském“ je větší než Jan Křtitel?
- Kdo je „potomstvem Abrahamovým“?
- Jak je „ospravedlněno“ Abrahamovo potomstvo?
- Proč je v Písmu vždy důležitý kontext?

V knize svědků Jehovových *Rozmluvy z Písem* na str. 418 čteme:

„Jehovův duch působil na Davida a ‚mluvil‘ skrze něho (1. Sam. 16:13; 2. Sam. 23:2), ale Bible nikde neříká, že by se David ‚znovu narodil‘. Nebylo třeba, aby se ‚znovu narodil‘, protože, jak říkají Skutky 2:34: ‚David skutečně nevystoupil do nebes‘.“

Vedení svědků Jehovových usoudilo, že tímto výrokem ze Sk. 2:34 je Davidovi navždy uzavřen přístup do nebe, neboť vstup do nebe je podle jejich učení dovolen jen přesnému počtu 144 000, kteří mohou být údajně jako jediní znovuzrozeni.

Avšak uvažujeme-li v kontextu, věc se snadno vyjasní. Apoštol Petr promlouvá k izraelským mužům, kteří byli při čtení prorockých textů Hebrejských písem (tzv. Starého zákona) ohroženi mylným chápáním, že doslovný král David bude jejich věčným králem. Petr jim zde vysvětluje, že jméno „David“ označovalo Ježíše Krista. Ten vystoupil do nebes, aby se stal Králem, avšak David nikoliv. Proto Apoštol Petr zdůrazňuje, že „David nevystoupil do nebes“, ale – jak je uvedeno ve dvou dalších verších – vstoupil tam Ježíš, a ten je jejich Králem.

Izraelitům byly známy o „Davidovi“ (Kristovi) tyto prorocké texty: „A vzbudí nad nimi pastýře jednoho, kterýž je pásti bude, služebníka svého Davida. Tenť je pásti bude a ten bude jejich pastýřem.“ (Ezechiel 34:23, 24 KB; podobně Ez. 37:24, 25 a také Jer. 30:9.)

Petr svým výrokem: „David skutečně nevystoupil do nebes“ hovořil výhradně o vystoupení do nebes za účelem kralování z pozice Krále králů. Vystoupení do nebes za účelem takového kralování nemůže příslušet žádnému člověku, dokonce ani tak věhlasnému, jakým byl David. Ten čeká jako i ostatní na vzkříšení při druhém Kristově příchodu. Davidovi i ostatním věrným je přichystáno „stolování“ s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království nebeském. (Mat. 8:11)

### Jan Křtitel – bude v nebeském království?

Knihy svědků Jehovových *Rozmluvy z Písem* na str. 418 uvádí:

„A Ježíš později řekl: ‚Mezi těmi, kteří se narodili z žen, nebyl vzbuzen nikdo větší, než Jan Křtitel; ale kdo je menší v království nebeském, je větší, než on. (Proč? Jan totiž v nebesích nebude, a proto nebylo třeba, aby se narodil znovu.‘“

Svědkové Jehovovi vysvětlují uvedený Kristův výrok tak, že *nejmenší v království nebeském* je ten, kdo bude mít jednou v nebi to poslední, nejobyčejnější poslání; zkrátka, že bude v nebeské hierarchii tím *posledním* a že i takovýto poslední člen nebeského zástupu 144 000 bude převyšovat Jana Křtitele tak silně, že je vyloučeno, aby se mu Jan Křtitel mohl rovnat. Tím pádem není pro Jana v nebi místa, a proto tam prostě nebude.

Ježíš však nic takového neřekl. Svědkům Jehovovým uniká, že Ježíš hovořil o nejvyšším *pozemském* titulu Jana Křtitele – „největší mezi těmi, kteří se *narodili z žen*“ proto, aby Jeho následovníci pochopili, že v Kristově uspořádání nebeského království se nikdo nehodnotí podle pozemských titulů, ale podle něčeho úplně jiného. Tou pravou velikostí byla, je a vždy bude pokorná služba jiným a tou se Jan vyznačoval obzvláště silně. V těchto dalších Kristových slovech se nachází spolehlivé vysvětlení.

Mezi jeho učedníky tehdy vznikl spor, kdo z nich je největší. Ježíš komentuje svou větu, týkající se pozemského titulu Jana Křtitele slovy: „Králové nad národy jsou nad nimi pány, a kdo mají nad nimi moc, dávají si říkat ‚dobrodinci‘. U vás však ať to tak není! Ale kdo je mezi vámi největší, ať je jako nejmenší, a kdo představený, jako ten, kdo druhým slouží.“ (Luk. 22:24-26)

Jan Křtitel věřil v Krista a vydal svůj život službě Bohu i lidem. Naplňoval Kristova slova o pokorné službě jiným již dříve, než to pochopili a uváděli v čin také i Kristovi učedníci. Svou víru vyjádřil slovy: „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa... Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.“ (Jan 1:29,34) Tak se Jan Křtitel stal součástí těch, na něž se vztahuje text Písma: „Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha.“ (1. Jana 5:1)

Pán Ježíš vysvětluje i Nikodémovi, že každému *novému narození* předchází víra: „Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.“ (Jan 3:14,15) (Více v brožuře *Znovuzrození* a v příručce *Biblické odpovědi křesťana na otázky svědků Jehovových* od str. 1 – k dispozici na [www.rozcesti.org](http://www.rozcesti.org).)

### Ospravedlnění z víry dané Abrahamovi – zaslíbeno všem národům a není početně omezeno

Jako se díky své víře stali David a Jan Křtitel Abrahamovými potomky, podobně se jimi stávají všichni, kdo berou vážně svou víru v Boží záchranná opatření. Brzy si tato fakta doložíme Písmem.

Avšak v knize *Rozmluvy z Písem* na str. 433 vedení SJ rozhodlo, že „syny Abrahamovými“ („potomky“ nebo také „semenem Abrahamovým“) jsou pouze Kristu patřící členové duchem zplozeného (pomazaného) zástupu v přesném počtu 144 000: „Skutečně ‚Abrahamovým semenem‘ jsou ti, kdo patří Kristu a jsou duchem zplozenými Božími syny.“

Apoštol Pavel však píše: „Pohleďte na Abrahama: ‚uvěřil Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.‘ Pochopte tedy, že syny Abrahamovými jsou lidé víry. Protože se v Písmu předvídá, že Bůh na základě víry ospravedlní pohanské národy, dostal už Abraham zaslíbení: ‚V tobě dojdou požehnání všechny národy‘. A tak lidé víry docházejí požehnání spolu s věřícím Abrahamem.“ (Gal. 3:6-9 EP)

*Ospravedlnění z víry* je určeno *každému*, kdo věří: „Nestydím se za evangelium; je to *moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří*, předně pro Žida, ale také pro Řeka. Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: ‚Spravedlivý z víry bude živ.‘“ (Řím. 1:16, 17 EP)

Svědkové Jehovovi dále tvrdí, že titul *synové Abrahamovi* nemohou nést předkřesťanské osoby, ale jen ty, které byly vybírány až ode dne Kristova umučení. To ale nesouhlasí s Písmem, neboť už Zacheus byl